

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-191/2016-OJD-SPZ/2
Počet listů:2
Přílohy:1

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný S. M. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spis Celního úřadu pro Ústecký kraj, sp. zn. 3976/2012-086300-021, jehož je součástí trestní spis Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. 25 T 9/2014 (2 svazky + vzorek zboží)

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám v neprospěch obviněného S. M.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015, č. j. 25 T 9/2014 – 437.

Okresní státní zástupce v Chomutově podal dne 13. 1. 2014 u Okresního soudu v Chomutově pod č. j. 1 ZT 443/2012 – 38 obžalobu, datovanou dnem 10. 1. 2014, jež obviněného S. M. vinila ze spáchání přečinu porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době, nejméně pak v období od 9. 1. 2012 do 24. 1. 2012 na své prodejně, v rozporu s ustanovením § 8 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v prostorách uvedené prodejny skladoval a dále nabízel k prodeji nejméně 28.680 ks svěrného šroubení na měděná potrubí v hodnotě 1.491.828 Kč, která byla vyrobena v Číně a neoprávněně označena ochrannou známkou I., ke které přísluší výhradní právo společnosti I.

Usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015, č. j. 25 T 9/2014 – 437, byla věc v rámci předběžného projednání obžaloby podle § 188 odst. 1 písm. b) tr. řádu, za

použití § 171 odst. 1 tr. řádu postoupena Celnímu úřadu pro Ústecký kraj s tím, že výše popsaný skutek, pro nějž byla na obv. S. M. podána obžaloba, by mohl být tímto správním orgánem posouzen jako správní delikt, o němž je tento orgán příslušný rozhodovat.

Proti tomuto usnesení podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Chomutově včasnou stížnost, jíž však vzal výslovným prohlášením ze dne 4. 2. 2015, č. j. 1 ZT 443/2012 – 47, téhož dne doručeným Okresnímu soudu v Chomutově, zpět; tímto momentem nabylo usnesení právní moci, takže Krajskému soudu v Ústí nad Labem, jemuž byla věc v mezidobí Okresním soudem v Chomutově předložena, nezbylo, než vzít zpětvzetí stížnosti státního zástupce podle § 144 odst. 4 tr. řádu na vědomí, což se stalo usnesením předsedy senátu ze dne 17. 2. 2015, č. j. 5 To 48/2015 – 448.

Stížnost proti usnesení o postoupení věci podala rovněž poškozená společnost I.; její stížnost ovšem musela být dalším usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 4. 2015, č. j. 5 To 101/2015 – 461, podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu zamítnuta jako podaná osobou neoprávněnou.

Usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015, č. j. 25 T 9/2014 – 437, jež nabylo dne 4. 2. 2015 právní moci, byl ovšem porušen zákon v ustanovení § 188 odst. 1 písm. b) tr. řádu, ve spojení s ustanoveními § 171 odst. 1 tr. řádu, § 2 odst. 5, 6 tr. řádu a § 89 odst. 2 tr. řádu, a to ve prospěch obviněného S. M.

Podle § 188 odst. 1 písm. b) tr. řádu soud po předběžném projednání obžaloby postoupí věc jinému orgánu, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 171 odst. 1 tr. řádu.

Podle § 171 odst. 1 tr. ř. státní zástupce postoupí věc jinému orgánu, jestliže výsledky přípravného řízení ukazují, že nejde o trestný čin, že však jde o skutek, který by mohl být jiným příslušným orgánem posouzen jako přešůpek, jiný správní delikt nebo kárné provinění.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezavazuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezavazuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu pak orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 89 odst. 2 tr. řádu může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, zejména výpovědi obviněného a svědků, znalecké posudky, věci a listiny důležité pro trestní řízení a ohledání. Každá ze stran může důkaz vyhledat, předložit nebo jeho provedení navrhnout. Skutečnost, že důkaz nevyhledal nebo nevyžádal orgán činný v trestním řízení, není důvodem k odmítnutí takového důkazu.

Z odůvodnění usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015, č. j. 25 T 9/2014 – 437, je zřejmé, že důvodem pro rozhodnutí byl názor soudu, že výsledky fyzické kontroly prodejny, provedené pracovníky Celního úřadu v Chomutově dne 24. 1. 2012 a podchycené v protokolu z téhož dne, na nichž je obžaloba státního zástupce postavena, nejsou jako důkaz v trestním řízení vůbec použitelné, přičemž ovšem jiné důkazy k dispozici ani nejsou.

Je tomu tak proto, že kontrola pracovníků Celního úřadu v Chomutově dne 24. 1. 2012 byla iniciována podáním společnosti I., ze dne 17. 1. 2012, z něž již vyplývaly skutečnosti odůvodňující podezření z trestného činu; od počátku tedy mělo být postupováno podle trestního řádu, a pokud bylo k získání důkazů třeba provést fyzickou prohlídku konkrétních obchodních prostor (což soud nijak nezpochybňuje), mělo se tak stát způsobem trestním řádem předpokládaným, tedy formou prohlídky jiných prostor a pozemků podle § 83a tr. řádu, přičemž by ovšem takovou prohlídku musel podle § 83 odst. 1 tr. řádu předtím na návrh státního zástupce nařídit soudce.

Jinak řečeno v případě, že by šlo ze strany celních orgánů o kontrolu náhodnou (preventivní), byly by její výsledky (pokud by byla takovou náhodnou kontrolou trestná činnost odhalena) jako důkaz v trestním řízení použitelné; v konkrétním případě tomu tak ale nebylo, protože celní orgány měly vzhledem ke konkrétnímu a kvalifikovanému podání poškozeného subjektu již před provedením kontroly dostatek informací o trestném činu; fakticky tedy došlo k obejití ustanovení § 83a tr. řádu.

Tomuto závěru ovšem – ve vztahu ke konkrétní věci – přisvědčit nelze, a to z následujících důvodů:

To, že kontrola provozovny, provedená pracovníky Celního úřadu v Chomutově dne 24. 1. 2012 podle § 30a odst. 2 zákona č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, v tehdy účinném znění, byla iniciována podáním společnosti I., ze dne 17. 1. 2012, je samozřejmě nesporné.

To ovšem ještě bez dalšího neznamena, že by celní orgány, jež samy v daném kontextu žádnými jinými informacemi z žádného jiného zdroje nedisponovaly, musely – aniž by si samy obsah tohoto podání nějak verifikovaly – vycházet z toho, že je podání důvodné a že jeho tvrzení odpovídají skutečnosti, a tedy pouze na základě tohoto podání iniciovat, aby státní zástupce podal soudu návrh na nařízení prohlídky jiných prostor a pozemků podle § 83a tr. řádu, přičemž ovšem – pokud by byl takový návrh státním zástupcem podán – by také soudce o takovém nařízení musel rozhodovat pouze na základě podání poškozeného subjektu.

Je třeba poznamenat, že obdobná problematika byla detailně řešena v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2013, sp. zn. 5 Tdo 1010/2013, přičemž lze usuzovat, že Okresní soud v Chomutově z argumentace tohoto rozhodnutí (byť to v odůvodnění usnesení o postoupení věci výslovně nezmiňuje) také vychází.

Ve věci, jíž se usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2013, sp. zn. 5 Tdo 1010/2013, týká, byla ovšem konkrétní situace poněkud jiná – tam šlo totiž o to, že samotné celní orgány měly o páchání trestné činnosti vlastní poznatky, jež vyplývaly z jejich předchozí služební činnosti; tak tomu ovšem ve věci vedené u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. 25 T 9/2014 nebylo.

Závěr tohoto soudu v tom smyslu, že pokud nebyla fyzická kontrola provozovny dne 24. 1. 2012 provedena jako prohlídka jiných prostor a pozemků podle § 83a tr. řádu, došlo tím k obejití zákona a v důsledku toho nejsou výsledky této kontroly jako důkaz v trestním řízení použitelné, tedy za správný považovat nelze.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem proto navrhuji, aby Nejvyšší soud České republiky:

Podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015, č. j. 25 T 9/2014 – 437, byl porušen zákon v ustanovení § 188 odst. 1 písm. b) tr. řádu, ve spojení s ustanoveními § 171 odst. 1 tr. řádu, § 2 odst. 5, 6 tr. řádu a § 89 odst. 2 tr. řádu, a to ve prospěch obviněného S. M.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [5 Tz 29/2016](#)